

Nieuwe deken van Horst-Helden Wilson Varela: 'Toen de vicaris-generaal belde wist ik wel hoe laat het was'

Dagblad De Limburger 01-07-2020 door Rob van Deurzen

Pastoor Wilson Varela in de Heilig Hartkerk in 't Roermondse Veld. Na de zomer verhuist hij naar Horst.

Afbeelding: Jeroen Kuit

Pastoor Wilson Varela (41) wordt de nieuwe deken van het dekenaat Horst-Helden. Hij volgt Alexander de Graaf Woutering op, die als plebaan-deken in Roermond aan de slag gaat. Varela verhuist na de zomer naar Noord-Limburg.

Het telefoontje van vicaris-generaal René Maessen dateert van zo'n twee weken geleden. „Of ik naar het bisschoppelijk paleis wilde komen”, memoreert Varela. „Op dat moment wist ik wel hoe laat het was. Als priester houd je er altijd rekening mee dat je na verloop van tijd gevraagd wordt om elders aan de slag te gaan.”

Varela, geboren op eerste kerstdag 1978 in het Colombiaanse Medellín, is inmiddels al meer dan 20 jaar in ons land. Sinds 2018 draagt hij de Nederlandse nationaliteit. Als 30-jarige kwam hij als diaken naar Roermond, waar hij in 2009 tot priester werd gewijd. Sindsdien is hij pastoor in diverse parochies in de bisschopsstad. Dat hij als missionaire priester voor bisschop Smeets dé beoogde kandidaat voor deze verantwoordelijke functie zou zijn, had hij geen moment durven bevroeden. „Waarom wil hij juist mij, die Colombiaan uit het Roermondse Veld?”, heb ik me hardop afgevraagd.

Alle geledingen

Hij maakte het nieuws afgelopen weekend zelf wereldkundig. Sindsdien blijven de berichten binnenstromen. Ze komen uit alle geledingen van de samenleving. Allemaal hebben ze dezelfde strekking. De Roermondse Velders zijn ontzettend blij

voor hem, maar vinden het ook enorm jammer dat hij weggaat. Het is tekenend voor de populariteit van mensenmens Varela. Hij is een verbinder die overal en altijd zijn gezicht laat zien en oprechte interesse toont in iedereen in zijn omgeving, ongeacht leeftijd, rang, stand of geloofsovertuiging. „Natuurlijk had ik wel in de gaten dat de mensen mij aardig vonden. Maar dat ik zo geliefd was? Ik ben er echt door geraakt. Het is bovendien een bevestiging dat ik aan mijn missie om de mensen nabij te zijn, blijkbaar goed heb voldaan.”

Zijn blik dwaalt af naar het openstaande raam van de sacristie van de Heilig Hartkerk in de Roermondse wijk 't Veld, waardoor een verkoelend briesje naar binnen waait. Even valt er een serene stilte. Want hoe mooi de uitdaging ook is die in Noord-Limburg op hem wacht, tegen het afscheid nemen van zijn geliefde Roermond, en met name van de vele vrienden die hij er heeft gemaakt, ziet hij als een berg op.

Vliegveld

Varela praat er dan ook liever niet over. „Zal ik je een geheim verklappen? Eens in de drie tot vier jaar breng ik een bezoek aan mijn familie in Colombia. Wanneer ik daarna weer terug moet naar Nederland, gaat mijn moeder nooit mee naar het vliegveld. Zij weet dat ik er niet tegen kan om afscheid te nemen. Ik houd er echt niet van.”

In het dekenaat Horst-Helden krijgt de geboren Colombiaan de verantwoordelijkheid over dertien parochies. Deels als pastoor, deels als administrator. Van zijn nieuwe werkgebied in de gemeenten Horst aan de Maas en Peel en Maas weet hij nog niet heel veel, bekent hij. Wel dat het enorm uitgestrekt is. De komende weken zal de aankomend deken gebruiken om kennis op te doen door gesprekken te voeren met de bisschop, maar ook met zijn voorganger en bestuurders van het dekenaat. „Van parochianen die oorspronkelijk uit Horst en omgeving komen heb ik begrepen dat de mensen daar wat directer zijn dan hier. Ik hoop dat ze hun hart voor me willen openen zoals de Roermondse parochianen dat gedaan hebben en dat ik me in mijn nieuwe woon- en werkomgeving net zo thuis ga voelen als hier.”

Paus

Varela ziet zijn nieuwe uitdaging vol vertrouwen tegemoet. Mocht hij het onverhoopt toch even moeilijk hebben, dan denkt hij aan de woorden van zijn moeder. „Die zei letterlijk tegen me toen ik haar belde: ‘Zoon, de paus draagt op zijn 83ste ook een enorme verantwoordelijkheid op zijn schouders en doet dat geweldig. Als hij het op zijn leeftijd kan, kun jij dit ook op je 41ste.’”

Tot slot. Welke herinnering aan zijn periode in Roermond zal hem altijd bijblijven? „Poeh, moeilijk. Dan noem ik toch het winnen van D'n Um door mijn 'wapenbroeders' van schutterij Sint Urbanus uit Maasniel in 2014 in Grevenbicht en de organisatie van het OLS het jaar daarop. Ik denk niet dat er veel pastoors zijn die kunnen zeggen dat ze in een feesttent met bier hebben staan gooien tijdens een optreden van Rowwen Hèze.”